เรื่องจริงของครูเยี่ยมบ้าน

นำเสนอเมื่อ : 29 มิ.ย. 2562

"ถ้าไม่ไปเยี่ยมบ้าน ก็จะไม่รู้ปัญหาที่แท้จริงของเด็กๆค่ะ

เราจะไม่เข้าใจเลย ทำไมสอนแล้วเด็กไม่รู้เรื่อง ทำไมเด็กขาดเรียนบ่อย ๆ ทำไมใส่เสื้อสกปรกยับยู่ยี่สวมรองเท้าแตะเก่าๆมาเรียนทุกวัน"

ครูพรรวดี หวังผล โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ จังหวัดปทุมธานี ผู้ได้รับจดหมายลาครูจากเด็ก ๆ

“ตอนนี้เยี่ยมบ้านครบ 100%แล้วค่ะ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ พ่อแม่แยกทางกัน ถ้าเลือกได้ ทุกคนคงอยากมีครอบครัวที่สมบูรณ์ ตอนแรกเราไม่เข้าใจเด็กเลย ว่าทำไมมีพฤติกรรมแบบนี้ ขาดเรียนบ่อย สอนอะไรไปไม่เข้าใจ ใส่ชุดนักเรียนที่สกปรกยับยู่ยี่ สวมรองเท้าแตะเก่าๆมาเรียนทุกวัน แต่พอเราได้ลงไปเยี่ยมบ้านเด็ก ๆ เห็นสภาพที่พัก ความเป็นอยู่ ความรู้สึกแรกคือ สะเทือนใจ สงสารนักเรียนของเราจับใจ เด็กผู้หญิงต้องอยู่ตัวคนเดียวในบ้านเช่า กว่าตากับยายจะกลับมาจากขายส้มตำหน้าปั๊มก็ดึกดื่น ละแวกนั้นมีแต่คนงานแปลกหน้า เรากำชับให้เด็กถึงบ้านแล้วต้องล็อกห้องให้แน่นหนา เด็กผู้หญิงอยู่ตัวคนเดียวแบบนี้ทุกวัน น่าเป็นห่วงมาก

ขณะที่เด็กชายคนหนึ่ง ขาดเรียนอยู่บ่อยครั้ง เราไปตามที่บ้าน แม่ออกไปเก็บขยะ ไม่มีเงินมาเรียน อาศัยในเพิงเล็กๆ ที่ไม่มีฝาบ้าน ไฟฟ้าก็ไม่มี กลางคืนไม่มีที่อ่านหนังสือ ต้องไปอาศัยที่มัสยิด ทำการบ้านอ่านหนังสือ ยิ่งช่วงนี้หน้าฝนเด็กลำบากที่สุด ฝนตกหนัก สภาพแบบนี้ไม่คุ้มฝน เปียกแน่นอน คงไม่ได้นอนทั้งคืน ยุงก็เต็มไปหมด

เงินจาก กสศ.เมื่อเทอมที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งครูประจำชั้นพาเด็กๆไปซื้อรองเท้านักเรียน อย่างน้อยจะได้ไม่ต้องใส่รองเท้าแตะมาเรียนหนังสืออีก ปมชีวิตของเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เราต้องลงไปเยี่ยมบ้านเพื่อให้เห็นสภาพปัญหาที่แท้จริงหมดทุกคน ความรู้สึกคือ ต้องช่วยเด็ก ๆ ของเราให้ได้ อย่างน้อยมีทุนกสศ. ช่วยเป็นค่าอาหาร ค่าเดินทางมาโรงเรียนได้บ้าง เรายังมีเหนื่อย ทั้งขึ้นรถ ลงเรือ ค่ำมืดดึกดื่น ไม่ถอยค่ะ เด็กๆลำบากมาก ต้องมีชีวิตอยู่แบบนั้นทุกวัน อย่างน้อยเราจะได้ช่วยเหลือพวกเค้าได้ถูกจุด เริ่มต้นที่เราเองก็เปลี่ยนวิธีการสอนอย่างเข้าใจปัญหาของเด็กๆมากขึ้น ”

#ครูฮีโร่ #จดหมายลาครู #กสศเปิดประตูสู่โอกาส #คืนน้องสู่ห้องเรียน

ขอบคุณที่มาภาพและเนื้อหาจาก กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)